

Historiallista ja Kaunista

W i r t t ä ,

Ensimmäinen :

Jerusalemín Suutarist,

Sangen pãranajateldawa

Uwoimill' korwill' Christityt
Kuulkat, 2c.

Toinen :

Woi mainittu maljamãen 2c.

Kolmas :

Kaikkein pitã ottaman waari
Kost' 2c.

Ensimmäinen.

v. 1.

Kuomill' Forwil' Christitytt Kuul-
kat mitä minä sanon nyt! Ilmoita ihmeit
aimon: Kuin ennen tott jo monda vuot,
On kuulunut monin Maan paikkoin.

2. Hamast Jerusalemin Kaupungist,
On lähten nyi ihmisist Kulke maan ym-
bäri Maata, Judan Sugust, Häijyst
Iugust, Kuin pidemäld kuulla taitan.

3. Niwan Oppinut Saksan Maast.
Doktor Paulus tapaturmast, Hamborin
Kirkosa juuri, Hänen jalwoill näki pal-
jal, Kost pakkainen oli kyll suuri.

4. Wiis sata vuotta ja tuhannen Nel-
jäkymmend' ja seitsemän, Jo Christusest
Kulunut oli. Kost mainittin Nimi Jē-
sus, Hartast itki hän ja rukoili. -

5. Waateil káwi hän huonommill, Si-
dotul Hamell pitkil hiboil, Hiuret oli pi-
tudens täpştán, Wannhar wuoden wiiden
kymmenen, Ja ej wanhemmax hän näytté

6. Englandis, Eranas ja Puolas,
Italias ja Idäises Maas. Tämä Mies
ustast käyne, Missä Maan paikas hän wa-
eldaa taas, Sen Kielen hän kofta taine.

7. Rupeis Doctor ihmettelemään, Ja
häneld kofta kysilemään, Ett talwel oli
alasti; wastais wisist: Jerusalemist Olen
minä tänne tullut.

8. Miras olin minä Suutarin, Näin
kuing Christust piinattin, Sidottuna Jan-
gina oli, Witsoil piestin, sit pääl ristin
Hengens annoi, ja myös kuoli.

9. Silloin minä siel muiden kans Elin
heidän julmudesans, Pidin hänen pilkka-
nä juuri, Sill wiel elän tänä päivän,
Täi palkka on paha ja suuri.

10. Ilkiäy silloin ajatelin, Pettäjäy Hä-
nen myös luulin, Pöyssiin Händ kuole-
maan autta, Minä siis tein kuin parhain
woin, Ett häpiäl olis tullut hautan.

11. Warhain kofte Hän Duommittin,
Minä kiirust kofian juorin, Ilmotin wä-
ellen tätä, He katselit ja riemuitsit, Ett
Christuyell oli suur hätä.

12. Duomitun näin minä ristiys kans
kuyen käymän murheisans, Lapsi wä-

Hä oli mul sylys, Tuffas ja työs siin oli
Hän myös, Waan ej apu löytyn niis Kylis.

13. Niikoi tätä kuormaa kandaifans Wer-
ta punaista muodattaisans, Lewätä seinän
päällä, Minä wihaisest kyll pikaisest Kä-
stin Hänen pahalle tielle.

14. Uiku pian, ja joudu nyt Siihen
paikkaan, Kuins olet ansainut; Waan Hän
mua wastais ja sanoi: Minä lewon saan,
sinä ymbäri Maan Duomiopäiwään ast
faat samoill.

15. Niwan pian panin maahan Lapsen
wähän, ja kulkemaan Rupeisin sillä het-
tell; Katsoin hartast, Kuing katkerast Chri-
stus oli kowall retkell.

16. Iso tuffa mun kofta siin, Sen
hetken perästä käsitt, Maantie mun tahdoi
pettä, En osann tiet siin, Jerusalemiin,
Lähdyji Waimon, Lapsen jättä.

17. Niin joudui kauwas muille Mail,
Kusa minä olin monda wail, Kotia wii-
mein mennä aiwoin, Kuin jouduin siin
katkerast itkin, Kiwiraunio siel oli waiwoin.

18. Ei ole tai suupalti Mies, Kuin
kuultu ombi mones ties; Hiljarens itsens
kättyä, Puheis siwiä, Menois nöyrä,
Kulijax' hänes ain näyttyä.

19. Naurusa sun ei ikänäns Ole nähty
händ' eik' pettäwän Rahast ei tiedä mitän ;
Waan syndiäns itki päänäns Jumal hä-
nest murhen pitä.

20. Suuresa Wormsin Raupungis, On
äskän nähty hän wifist Rukouxis wiriän
kowiin, Pääns kallistain polwens noikkis-
tain, Sois tulewans tuonelan owin.

21. Tämä ihme ihmellinen Mits mei-
dän ymmärysen Ajaturen kauwas wiene,
Ruitengin töis, sekä puheis, Jumal juur
wäkewä liene.

22. Armostas luulen minä niin, Ett'
Jumal on sen Miehen sin Pann todista-
jar meille, Judalaisill, uskottomill', Ett'
tulisit autuden tielle.

23. Katk sydämmestän kauhistun Jos
wäärän Duomion tygö istun Ja neuwon
ahkerast juuri, Wälttämään pahoi riidoi
ja waloi, Taitk wihastu Herran se suuri.

24. Judalaiset owat sokiat, Ei ymmär-
rä tätä asiat, Mutk pilkkawat Herran
Nime Waan kaikki me, kuin uskomme,
Saamm Hänest autuden imee. Amen.

Woi mainittu Maljamäen maja, Rust
ihme ääni tai kaja: Ett yri kräpistynyt
Knapi, Katas myllyn jauhamaan saapi.

2. Ujall yhdell kuukaudell talwell, Niin
ettei hän monda palwell, Kanssans ylös
auttamaan tätä, Eit puhettans takaisin
jättä.

3. Waan Dragonans kanssa sen snäl-
lin Walmis valmistapi koft drällin, Ta-
wall ihmedeldämällä uudell, Hamball ym-
bär pyörivän kuudell.

4. Josa puusta ja raudast on napa Jo-
ta konsti kaitt ei tapa, Ett nawall' pienell
kuin pinnall, Hän jauhatta isosten rinnall.

5. Kattat molemmat wiellä liene Joit
mädänn' Mändy ymbäri wiene, Witsa
wänteill wäännetyt kiini, Koff saapuill
ei ofann' oll' niinii.

6. Koko rakennus tehdy on todell, Tä-
sä Mylly, Kuin näkypi monell', Sen-
kalvaisell käsi-alall, Ett monda wiel waa-
ditaan walall.

7. Niist jotka kuulbelit juttut; Ruin teki
tai monesti tuttu, Kurjest' nimeld' Simon
talon Anti, Luwatan edeslasketa Slantii.

8. Niin paljon kuin Dalderi Waskee
Kax sataa hän Pöydälle laskee, Jos Myl-
ly waan Andreyen päiwär, Stuopingin
Jauhoi tekisi. Leiwär.

9. Tähän asian wiel itsensä solme, Luwa-
ten sata Dalderi kolme, Lukia mies Lukka-
ri aiwan Niin sälytti selläsän waiwan.

10. Kosk laki tätä asiaa tutki, Jota
wäännellän monin muttiin, Niin Skrif-
wari kinsata pyytä, Welii Weisajaa juur
ilman syytä.

11. Luullos siin' ett' saatais händ pau-
laan, Syyst siit' ett' juttu tal' laula;
Waan itse laskee hän siinii, Taritesans
sowinnor neljä Karolinii.

Kolmas samalla tavalla.

Raikkein pitä ottaman waari, Kosk saa-
pull on Lukkari Saari, Ettei Sarmett',
Wiinaa taik' Larii, Anneta hält waan
wettä Klarii.

2. Sill kaitkein kuoppaa hän kaimaa,
Korkiaa Esivaldaa myös waimaa; Toi-
wom' ylönriffar' niin aiwan' Sakkora-
hoist, ett rakenaißt laiman.

3. Weljen wikoja tulis peittä, Eik'
Eiwe kuorman päällä heittä, Waan parem-
min Särwetyßt teittä, Joill' köyhät ra-
wittsis heitä.

4. Waan eip' he täst ensingän huoli,
Kosk täntten on oma suoli, Waan am-
bawat wihansa nuoli, Pyytäin lähimmäi-
stänsä wuoli.

5. Waan Jumala siunatkon lakii, Kuin
wäärhydest oikeuden haki, Ja kannelun pe-
lasti kandest Kandajan welan
anno myös ander.

